Profesorul Cristescu

a fost impuşcat in urma unei lupte cu agenţii poliţieneşti

S'a făcut aseară o descindere la casa din str. aviator Iliescu nr. 15 (parcul Müller) care era considerată suspectă.

A fost trimisă acolo o echipă puternică, alcătuită din mai mulţi comisari şi agenţi, cari intrând în casă pentru a face cercetări, au fost primiţi cu focuri de revolver. Cu această ocazie au fost răniţi grav agenţii: Bouleţ Constantin la piciorul drept; Marin Georgescu tot la picior iar Constantinescu Laurenţiu, uşor la o mână întrucât glonţele nimerind în inelul gros ce-l avea în deget şi ricoşat. Primii doi au şi fost internaţi în spital.

Ceilalţi agenţi au răspuns şi ei cu focuri de revolver. In această luptă cel care a primit pe agenţi cu focuri de armă a fost omorît.

IDENTIFICAREA CELUI UCIS

Când s'a procedat la identificarea cadavrului, s'a putut constata că, este vorba de comandantul legionar, Vasile Cristescu, în vârstă de 38 ani, fost profesor de istorie la liceul Lazăr şi asistent la facultatea de litere din Bucureşti.

SOSIREA AUTORITAŢILOR

Fiind anunţat îndată atât Parchetul militar cât şi cel civil, la faţa locului au sosit, după scurtă vreme, d-nii: col. Zeciu, prim-procuror militar; maior Atanasiu, procuror militar precum şi procuror de serviciu Popovici dela Parchetul de Ilfov, cari, cu prilejul primelor cercetări, au putut stabili următoarele:

ANCHETA

La adresa de mai sus, se află un imobil alcătuit din parter şi etaj, proprietatea arhitectului-sculptor Albert Iacob, care locuia aci împreună cu soţia şi o servitoare.

Punând un bilet de închiriat pentru o cameră mobilată, în ziua de 23 Ianuarie s'a prezentat profesorul Cristescu, care a convenit să se mute aci în pensiune, la preţul de 150 lei pe zi şi achitând şi suma de 1500 lei, plata pe zece zile înainte.

Camera în care locuia, — dar unde nu-şi adusese deocamdată nici-un bagaj, — este situată la etaj şi la ea se putea pătrunde numai pe scara de serviciu, a cărei intrare se află în spatele imobilului. E o odăiţă extrem de mică, de un metru jumătate pe doi, destinată, probabil, mai curând pentru adăpostul servitoarei. Era mobilată foarte sumar: o mică dormeză; o măsuţă cu două scaune alăturate; un lavoar; pe jos o fâşie de preş iar în colţul din fund al încăperii, o sobiţă de teracotă.

CUM A FOST DESCOPERIT

In momentul când funcţionarii poliţieneşti sosiseră să facă descinderea, Cristescu se afla îmbrăcat cu paltonul, având şi pălăria pe cap, deoarece se pregătea tocmai să plece în oraş. Auzind paşi şi voci pe culoarul îngust ce ducea spre odăiţa sa, a stins lumina, retrăgându-se în ungherul din fund, lângă sobă, în aşteptare.

Uşa nu era încuiată cu cheia, — şi când primul agent, Bouleţ Constantin, a deschis-o, a fost primit cu focuri de revolver şi rănit la piciorul drept. Agentul a tras şi el după cum a tras şi camaradul său din urmă şi care, năvălind în cameră, s'a năpustit asupra lui Cristescu spre a-l apuca de mână. Prea târziu însă, deoarece acesta a mai tras un glonţ, rănindu-l pe agentul Marin Georgescu, care era în uşe, în dreptul coridorului.

Agentul Constantinescu Laurenţiu, care s'a aruncat asupra profesorului, a reuşit să-i apuce mâna, trântindu-l jos pe dusumea şi încercând să-i devieze direcţia gloanţelor. Unul l-a lovit în inel, de unde ricoşând, i-a provocat o rană uşoară la mână.

Al patrulea agent văzând că Cristescu continuă să tragă, a sărit în ajutorul colegului său, şi aplecându-se pe deasupra lor, a descărcat în agresor cinci gloanţe. Două dintre acestea l-au lovit în cap, rănindu-l mortal, astfel că după o scurtă agonie a încetat din viaţă.

AGENŢII AU FOST INTERNAŢI IN SPITAL

După cum am arătat, agenţii răniţi destul de grav, au trebuit să fie internaţi în spital.

*

Din ordinul reprezentanţilor Parchetului militar cât şi civil, cadavrul a fost ridicat şi transportat la „Institutul medico-legal" iar camera unde s'a desfăşurat sângeroasa luptă a fost deocamdată sigilată.

PROPRIETARII INTERNAŢI LA POLIŢIE

Proprietarul imobilului, arhitectul-sculptor Albert Iacob impreună cu soţia sa, au fost conduşi la prefectura poliţiei Capitalei, unde în cursul nopţii au fost interogaţi spre a da unele lămuriri necesare anchetei.

*

Profesorul Vasile Cristescu, — unul dintre cei mai activi comandanţi ai fostei grupări „Garda de fer", — a fost arestat şi trimis la lagărul dela Mercurea Ciucului, în cursul lunei Aprilie 1938.

In ziua de 23 Iunie însă, în timp ce, împreună cu Al. Cantacuzino, erau aduşi la Bucureşti spre judecare, au reuşit să evadeze, sărind din tren, înainte de a ajunge în gara Predeal.

Judecat de consiliul de război al corpului II armată, Cristescu a fost condamnat, prin sentinţa dela 1 Iulie 1938, la 9 ani închisoare corecţională; 6 ani interdicţie; 120.000 lei amendă şi 5000 lei despăgubiri către Stat.

1 LA 40!

In „Buletinul Ligii Culturale-Brăila" sunt scoase în evidenţă cifrele statistice cu cari d. Ion Borvizeanu, preşedintele Camerii de comerţ din Galaţi, zugrăvea tragedia comerţului românesc, cu prilejul deschiderii primei şcoli superioare practice de comerţ pentru pregătirea de comercianţi şi industriaşi români:

„Volumul afacerilor conduse de Români nu trece de 100.000.000 lei anual, faţă de 4 miliarde al străinilor, DECI O PROPORŢIE DE 1 LA 40.

Pe ţară situaţia firmelor se prezintă astfel:

71.336 firme evreeşti, deci un procent de 31%;

46.651 firme străine, cu un procent de 20% şi

111.056 firme româneşti, deci abia un procent de 49% firme româneşti, faţă de 51% firme străine.

La oraşe procentul e şi mai dureros: 37% firme ovreeşti, 42% alte naţionalităţi, iar Români numai 9%.

Rezultă — spune inimosul preşedinte — în mod evident, că Românii sunt aproape inexistenţi în comerţ.

Am făcut primul pas de organizare prin creiarea acestei şcoli, ca să ne ocupăm locurile cuvenite nouă Românilor în ţara pentru care noi ne-am jertfit şi noi o vom apăra.

Fabricile, casele şi pământul sunt ale negustorilor, iar negustorii nu sunt ai noştri. Copiilor noştri le rămân slujbele şi sărăcia. Chemăm acum tineretul din întreaga ţară la datorie!".

Noui adeziuni

la „Frontul Renaşterii Naţionale"

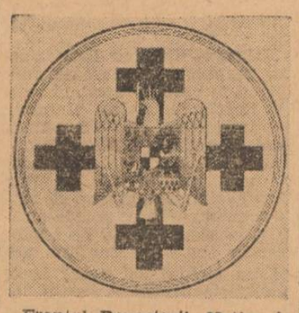

Frontul Renaşterii Naţionale a mai primit următoarele adeziuni:

Am sincera convingere că în împrejurările actuale, mai mult ca oricând, fiecare cetăţean român are datoria să coopereze din toate puterile sale, fie prin numai slabele sale mijloace şi capacităţi la opera de întărire şi de consolidare a ţării.

Pentru aceste motive, subsemnatul Vladimir I. Mavrocordato, agricultor, viticultor, epitrop al Aşezămintelor Brâncoveneşti, am onoarea a vă ruga să binevoiţi a dispune înscrierea mea în rândurile aderenţilor Frontului Renaşterii Naţionale.

Vladimir I. Mavrocordato

*

Următorii membri ai cercului cultural naţional „Octavian Goga", au aderat la „Frontul Renaşterii Naţionale":

Avocaţii:

JUD. ARGEŞ: I. Constantinescu-Pian, fost deputat; Florian Constantinescu, fost prefect şi deputat; Petre Baltescu, dr. în drept; Gogu Popescu; Dumitru Rădulescu; Al. Ştefănescu. Preoţii: Gh. Guţa, I. Salcescu, Dumitru Popescu, C. Stănescu, D. Radu, Gheorghe Dragomir, Ion Dejan. Învăţătorii: Gh. Canini, fost revizor şcolar; D. Preda, fost revizor şcolar; Gh. Florescu, fost inspector şcolar; Ştefan Popescu; precum şi domnii: col. Gregorie Georgescu, căpit. Ioan Dibiaru, C. Petrovici, Filip Bărbulescu, Niţă Bărbulescu, Gheorghe Ionescu, Ioan Ionescu, Ioan Constantinescu, Dinu Velcescu, Ioan Teodorescu, Ştefan Gh. Grigorie, Toma Zăvoianu, Ionel Şerban, Gheorghe Săvulescu, D. Călinescu, Nic. Popescu, Gogu Atanasiu, Costică Constantinescu.

JUD. BOTOŞANI: Avocaţii: Mihail C. Zaita, fost primar; I. Constantinescu; Vladimir Sardin; Vasile A. Gavriloaei; D. Alexandrescu; Grigorie Ciobanu, profesori secundari: Dumitru Hlihor, fost ajutor de primar, I. V. Luca, dir. lic. Botoşani; D. Zăvoianu, Constantin Dimitriu. Medicii: Dr. Cortolan Moisi, medic veterinar, fost primar. Farmaciştii: Valerian S. Maca, fost preşedinte al Camerii de comerţ. Preoţii: Hristofor Deliu, Ec. Adrian Moisiu, Al. Dolinescu, Protoereu şi profesor; Savin Apostiu. Învăţătorii: Gh. V. Luca, Adrian Gheorghiu, V. Ştefan, Lazăr Radeş, M. Gh. Calmuschi, N. Enăşescu, D. P. Mihai, C. Vicoveanu, M. Olaru, Constantin Apostol, M. Graur, Gh. Hatman, Orest Elvadeanu, Gh. Mihalciuc, E. Pamfil, C. D. Longhin, precum şi domnii: I. Mihăescu, I. Tomisteanu, T. Doina, Grigorie Grigoriu, C. Gheorghiu, C. a Ruxandei, Ciobăniţei Vasile, V. Lazaroaei, M. Vieru, Ioan Stihi, Neculi Enachi, D. Mănăstireanu, Fedorof Ioan, Ioan Ivanov, C. Beltic, Vasile Tiliuţă, Constantin Cosma, Gh. Arapu, Haralamb Humernic, Const Valter, Vasile Antohi.

JUD. BRAILA: Avocaţii: Virgil Budescu, fost senator şi preşedintele Camerii de comerţ; Stan I. Bratu, fost deputat; Preda Duchiade, fost ajutor de primar; învăţătorul Gheorghe Stănculescu, precum şi domnii: locot.-col. I. Teianu, preşed. Cam. com. fost primar, deputat şi prefect; Alecu Ghenciu; Constantin Cosac; Aurel Duchiade; Apostul Ciuntu; Şerban N. Bălan; Liviu Băncilă; G. I. Teianu; Georgescu Mihail; Vasile Ştefănescu, fost senator; Alexandru Oancea; Temis Nicolaide; Jane D. Roşca, Ion Rădulescu, Vasile Ghelase, Gh. Stamate, P. O. Teodorescu, Eremia Nichiforescu.

JUD. CALIACRA: Avocaţii: Gh. Tabacof, Valdomar Frank, Ivan Ilief. Profesorii secundari: George Batali, Ioan Raznoveanu. Inginerii: Virgil D. Dimitriu, fost prefect, fost deputat; Constantin Renescu. Preoţii: D. V. Anton, C. Hagiu, F. Decu, Petre Ionescu, D. Epure, D. Topârceanu, V. Soare. Învăţătorii: N. Baicoiu, Emanoil Papazisu, A. Begu, N. Constantinescu, Alex. Calin, Spiridon Dragut, Radu Sandu, Mărgărit Plesa, Paul I. Dinică, Stela Constantinescu, Teodora Ioniţă, Vasilica A. Pascu, Ivanca Abagiu, Maria Batali, fost primar; Adam Musi, N. Calincof, Marcu Ivanof, Dumitru Uţa, Ivan Mihailinschi, Const. Geambaru, Ilie Pârvu, Gh. N. Muscalu, Gh. Negrea, Mihail Batali, Aristide Caramitu.

ALTE INSCRIERI

Au mai adresat: d-nii Dimitrie Florescu, consilier onorar la Curtea de casaţie, colonel Petre David, inspector tehnic, V. Georgescu, inginer G. Danielopol, dr. Iuliu Maior, inginer St. Angelescu, dr. Gr. Brătescu, dr. Dumitru Rusu, dr. Avram Haneş, dr. Savu Timariu, dr. Horia Derlogea, dr. Const. Ştefănescu, dr. Ilie Saghin, dr. Cornelia Pelimon, dr. Anca Nicolae, dr. Xenia Petrov, dr. G. H. Vasiliu, dr. Ion R. Dan, dr. Virginia Popovici, dr. C. Simionescu, dr. Eugen Tatulea, dr. Eugenia Brătinoiu, dr. inginer Nicolae Georgescu, profesor Andrei Radu, lt.-colonel C. Săndulescu, fost prefect, Teaxen Gheorghe, dr. George Deutsch, dr. Aurel Morariu, inginer Traian Procopovici, inginer Emil Buia, inginer Victor Bogdan, inginer Rizea Panait, avocat Octav Alexandrini, ing. Ioan Veneft, avocat Roman Dimitriu, avocat C. Stănescu, avocat C. Ruiu, avocat Nicolae Fonescu, inginer consilier Dimitrie Grozescu, lt.-colonel Gr. Băltăceanu.

Barcelona cumpăna destinelor spaniole

Portul

Astăzi, când armatele generalului Franco au cucerit Barcelona, socotim interesant să vorbim de frumoasa şi grandioasa capitală catalană.

Rar se poate întâlni o arhitectură geometrică pe planuri atât de vaste, ca aceea a portului şi oraşului Barcelona, străjuit de înălţimile — parcă ele însele făurite de mâna şi voinţa omului — a Monjuic-ului şi a lui Tibidabo.

Dar bogăţiile artistice din muzee şi catedrale? Dar pitorescul parcurilor etajate pe culmile Montjui-ului şi Tibidabo? Dar eleganţa gravă a faimoasei „Rambla", ce porneşte chiar din rada portului, dela sveltul monument simbolic al lui Columb şi urcând majestos spre centrul oraşului, flancată de şiruri solemne de platani, până la „Rambla de las Floras", care pare o permanentă expoziţie florală, cu clăile ei de flori proaspete înşirate deoparte şi de alta a aleei din mijloc, sub cerul liber, cu beţia lor de culori şi de parfumuri, care deşteaptă interesul şi deschid punga chiar şi celui mai posac dintre trecători?...

Oraş privilegiat prin aşezarea lui geografică, în parte cea mai comercială a Mediteranei, între Marsilia şi Valencia; oraş privilegiat prin climatul lui, cu toamne şi primăveri aproape continui; oraş tot atât de agitat şi de nefericit, totuşi, din cauza temperamentului aprins şi spiritului de independenţă exagerat ale poporului catalan, autonomist prin definiţie, rebel disciplinelor fixe, popor aproape inguvernabil, deşi foarte muncitor şi cu râvna iniţiativei şi a realizării.

Barcelona număra în timp de pace peste 1.200.000 locuitori, din cari 100.000 populaţie flotantă.

Cu caracterul şi truda lor, barcelonezii au făcut din oraşul lor centrul cel mai important al Mediteranei occidentale şi una dintre cele mai însemnate cetăţi industriale. Ambiţia şi puterea de muncă a barcelonezului a creiat acea minune technică şi artistică, întrupată în expoziţia naţională şi internaţională din 1929, în care sufetul catalan era atât de stăpânitor, încât a exclus orice ajutor material dela centru, pentru susţinerea imenselor cheltueli, necesitate de realizarea acestei grandioase manifestări barceloneze.

*

Trei parcuri publice constituesc plămânii acestui oraş: acela de pe Montjuic, construit în gust romantic, în care predomină stilul hispano-arab; apoi parcul Ciudadella şi acel depe Tibidabo, care este complect rustic. In parcul Ciudadella se găsesc edificiul Parlamentului, lacuri şi castele de apă şi o splendidă colecţie zoologică, afară de muzeul de mineralogie, istorie naturală şi un mic aquarium. Pe muntele Montjuic se află principalele muzee de artă şi arheologie, apoi satul specific spaniol, adevărată bijuterie arhitectonică şi celebrele fântâni luminoase, ale căror ape ţâşnesc în mii de culori, cu ocazia sărbătorilor mari şi întotdeauna în prima Duminică a fiecărei luni.

Dar catedralele Barcelonei?

De care ai putea vorbi mai întâi?

De minunata veche catedrală? De cea nouă? De „Sacrada Familia", templul neterminat, fruct al concepţiei genialului Gaudi?...

Dar arenele destinate luptelor cu tauri, în frunte cu „Plaza de los toros, Monumental", care poate cuprinde 40.000 de spectatori la o corridă frumoasă, cu un excelent toreador?

Din vârful Montjuic-ului disting şi acum, în gând, partea veche a oraşului, izolată cu străduţele ei înguste, cu case vechi şi înegrite de vremuri, cu biserici de artă şi fântâni pitoreşti, iar de cealaltă parte oraşul nou, cu palatele sale moderne, cu străzile largi întretăiate de bulevarde şi cu magazine imense, cu cafenele, teatre şi cinematografe numeroase.

In centru, la capătul Ramblei este vestita „Plaza Cataluna", una din cele mai mari pieţe europene, cu o grădină superbă în mijloc, cuprinsă între edificii monumentale.

De altă parte a acestui cosmos străjuieşte cel de al doilea munte: „Tibidabo", minunatul munte acoperit cu pini şi vile încântătoare, locul de distracţie şi recreaţie al tuturor barcelonezilor. Aci, în parcul său imens, se găseşte şi Observatorul Astronomic. Depe înălţimile lui se poate avea cea mai frumoasă panoramă, dela Pirinei înzăpeziţi până la munţii pleşuvi din sud, şi peste toată întinderea albastră a Mediteranei.

In atmosfera de vibrantă transparenţă, pe care o reflectă marea şi albastrul cerului, panorama Barcelonei apare ca o creaţie de vis.

M. T.

Organizarea pazei în comunele rurale din ţinutul Dunărea de Jos

Galaţi, 26 Ianuarie

In ultimii ani, infracţiunile în ţinutul Dunărea de Jos au fost în continuă urcare, datorită lipsei totale a unei poliţii comunale.

Legea administrativă lasă la facultatea comunelor rurale să-şi organizeze paza cu guarzi comunali, plătiţi prin contribuţia locuitorilor sau în natură.

Organizarea pazei în comunele rurale ale ţinutului Dunărea de Jos, a preocupat pe d. rezident regal Victor Cădere.

D-sa a rezolvat, cu sprijinul d-lui colonel Barbu, inspector regional al jandarmeriei, şi problema pazei la sate.

S'a întocmit un proect care să servească comunelor rurale ca normă pentru organizarea unei poliţii cât mai solide şi cât mai corespunzătoare împrejurărilor de azi.

D. rezident regal Victor Cădere a semnat o interesantă deciziei privind organizarea şi serviciul pazei în ţinutul Dunărea de Jos.

Expoziţia femeilor pictore la Praga

Asistenţa

La Praga s'a deschis acum câteva zile o expoziţie foarte interesantă, coprinzând operele femeilor pictore din Cehoslovacia Iugoslavia şi România.

Peste 30 de tablouri aîe artistelor noastre pictore cele mai de seamă şi anume lucrările doamnelor: Cuţescu-Stork, Pilat, Popeea, Pretorian, Râmniceanu, Orăşanu, Emilian, au înfăptuit arta noastră românească, cum spunea d-na Alexandrina Cantacuzino în cuvântarea sa în ziua de deschidere: „Aceste tablouri sunt trimişi extraordinari şi adevăraţii ambasadori ai artei şi spiritualităţi româneşti".

Expoziţia s'a deschis cu o deosebită solemnitate în ziua de 18 Ianuarie fiind prezidată de către d. ministru al instrucţiunii publice şi artelor, au luat parte membrii guvernului cehoslovac, corpul diplomatic, abatele Zavoral, preşedintele şi preşedinta sindicatelor artiştilor, toţi marii sculptori şi pictori din Cehoslovacia: pictorul Mufa, doamnele pictore: Mezerova, Maternova, Krainikova, d-na Chvalkovska, soţia ministrului afacerilor străine, membrii legaţiilor română şi jugoslavă, d-na Alice Masaryk, d. Hodza fost mnistru, primarul oraşului Praga.

D-na Plaminkova, senatoare, a ţinut cuvântul de deschidere, salutând pe femeile jugoslave şi române, care n'au pregetat a aduce eminenta lor contribuţie la această expoziţie. A mulţumit în special d-nei Alexandrina Gr. Cantacuzino, animatoarea acestei manifestaţiuni de solidaritate, prin artă".

D-na Cantacuzino, prin răspunsul însufleţit ce l-a dat, a fost foarte viu aplaudată, iar d. ministru al instrucţiunii publice şi artelor, mulţumindu-i, a salutat-o ca o colaboratoare preţioasă pe terenul cultural.

Asociaţiile culturale din Praga au dat în onoarea d-nei Alexandrina Cantacuzino o recepţie la care au participat peste 400 de intelectuali şi cu acest prilej d-na Cantacuzino a ţinut conferinţa: *„Forţa morală ca reazăm de viaţă"*, conferinţă care a făcut o mare impresie.

D. ministru şi d-na Crutescu au dat o recepţie la legaţia română în onoarea artiştilor cehi.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRICHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERS UL".

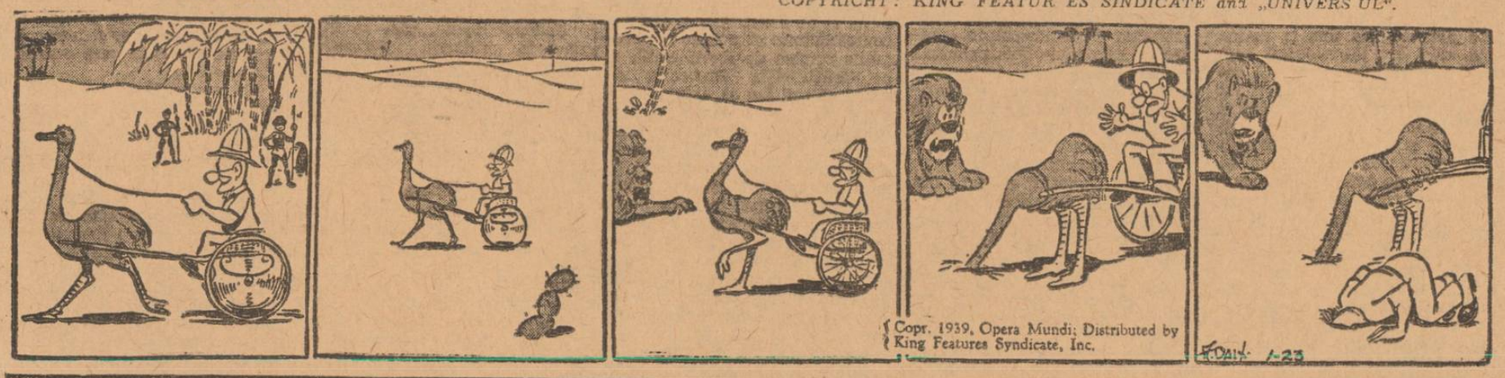

ŞTIAŢI CĂ...

Desen de Grad.

IN JAPONIA, INDIFERENT ÎN CE EPOCĂ A ANULUI SE NAŞTE UN COPIL, SĂ SOCOTEŞTE CĂ EL ARE VÂRSTA DE UN AN LA 1 IANUARIEI URMĂTOR. ÎN FELUL ACESTA, TOŢI JAPONEZII AU ACEEAŞI ZI DE NAŞTERE
1 IANUARIE
FEMEILE ELENE PE TIMPUL LUI OMIR- ÎŞI SOCOTEAU ETATEA NU DIN ZIUA DE NAŞTERE CIŢIN ZIUA ÎN CARE SE CUNUNAU
CÂND TAE PĂRUL UNUI CLIENT, FRIZERUL FACE APROXIMATIV 450 MIŞCĂRI CU FOARFECA
FAIMOSUL ARBORE DE LAPTE DIN VENEZUELA DĂ UN LICHID ZAHARAT ŞI PARFUMAT, CARE CUPRINDE 35 LA SUTĂ MATERII CEROASE, 4 LA SUTĂ SĂRURI MINERALE. GUSTUL LUI ESTE MAI BUN DECÂT AL LAPTELUI DE VACĂ.

Amănunte asupra exploziei din str. Căp. Oarcă

In legătură cu explozia întâmplată în seara de 7 Ianuarie, în str. Căpitan Oarcă nr. 23, poliţia socială mai dă următoarele amănunte:

Locotenentul Dumitrescu Nicolae era cel care procurase tot materialul explosibil pentru fabricarea celor 2500 petarde, găsite sub dărâmăturile casei unde s'a produs puternica explozie, material ce consta din bromocetonă şi alte lichide pentru emanarea de gaze lacrimogene şi toxice.

Tot el, după calculele sale proprii, a izbutit să descopere formula chimică a yperitei, la pregătirea căreea lucra din răsputeri, spre a o putea utiliza în diferite împrejurări.

Când pompierii şi agenţii poliţieneşti, — după trecere de câteva zile, cât a durat împrăştierea stratului de gaze toxice, ce se menţineau acolo, după explozie, — s'au putut apropia de fostul laborator chimic au găsit sub dărâmături: un butoi ce conţinea 80 kilograme sulf; altul cu 60 kilograme chlorat de potasiu precum şi o lăduţă cu circa 30 kilograme sulfură de stibiu.

Aceste materiale fuseseră sustrase de locotenent dela Institutul de chimie din calea Moşilor unde lucra şi trimise treptat, treptat, prin ordonanţă, mai întâi la locuinţa sa din şoseaua Colentina nr. 63, unde-şi avea familia şi în str. Sinaia nr. 5, la domiciliul lui Mircea Achim, student în chimie la Cluj, de unde apoi au fost transportate în str. Căpitan Oarcă, nr. 23.

Experienţele pentru pregătirea unui atac cu aruncătoarele de flăcări şi cu petarde ce conţineau bucăţi de fontă şi gramit, le-a făcut încă din luna Iunie, când, mulţumit de rezultate, s'a decis să treacă la confecţionarea lor în număr mare.

In momentul când s'a produs explozia în str. Căpitan Oarcă, locotenentul Dumitrescu nu se afla acolo. După aceasta însă a dispărut dela locuinţa sa din şoseaua Colentina nr. 63, adăpostindu-se 2—3 zile la dr. Zisu, care l-a plasat apoi la avocatul Dumitrescu din str. Moise Nicoară, unde a şi fost descoperit şi arestat.

Citiţi
UNIVERSUL LITERAR